

AKROPOLITANEC

— ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET —

KAKO NEHATI SKRBETI?

ENOST V RAZNOLIKOSTI ~
LEKCIJE IZ ŽIVALSKEGA SVETA

HILMA AF KLINT:
SLIKANJE OČEM NEVIDNEGA

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

MOČ POZITIVNEGA MIŠLJENJA

SPLETNO PREDAVANJE

SREDA, 15. 9. 2021, OB 20:00
PREDAVANJE JE BREZPLAČNO

PRIJAVE IN INFORMACIJE

AKROPOLITANEC

B E S E D A
U R E D N I K A

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

SEPTEMBER 2021 | ŠT. 71

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

01/25 11 487

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Grafično oblikovanje: Nija Androjna

V TEJ ŠTEVILKI:

- PSIHOLOGIJA:
KAKO NEHATI SKRIBETI? 5
- EKOLOGIJA:
ENOST V RAZNOLIKOSTI ~
LEKCIJE IZ ŽIVALSKEGA
KRALJESTVA 7
- UMETNOST:
HILMA AF KLINT:
SLIKANJE OČEM NEVIDNEGA 11
- ANEKDOTA:
ALAIN IN FILOZOFSKE KNJIGE 13

KAKO NAS RAZLIČNOST BOGATI

Različni smo – živimo v različnih okoliščinah, pod različnimi vplivi, navsezadnje pa ima tudi ne glede na okoliščine vsak svojo prirojeno osebnostno naravo. Kako naj torej pričakujemo enotno delovanje? A ravno to moramo doseči. To ne pomeni, da moramo vsi postati enaki, temveč da je pred nami zahtevna naloga doseganja enotnosti v različnosti.

Narava ne temelji na enakosti in tudi človeška družba, kot njen del, ne, saj zanjo veljajo isti univerzalni zakoni. Posamezna skupina ljudi lahko v svojem močnem segmentu doprinese celoti, dopolni tisti del, ki bi brez nje ostal prazen ali vsaj pomanjkljiv.

Odkrivanje posebnosti v naravi posameznika, njegovih moči in šibkosti, je izredno pomembno za to, da bi spoznali sebe, druge in dosegli boljše sobivanje.

RAZLIČNE RAZDELITVE

Zgodovinsko gledano je razvrščanje ljudi po osebnostnih lastnostih celo ena od glavnih "skrbi" psihologov. Že pred pol tretjim tisočletjem je Heraklit govoril o štirih temperamentih – sangvinik, flegmatik, melanholik in kolerik in razdelil ljudi v te skupne glede na njihove prevladujoče značilnosti. V 20. stoletju je C. G. Jung ljudi razvrstil na 8 tipov osebnosti, pri čemer je kombiniral štiri psihološke funkcije (čutna, čustvena, mišljenjska in intuitivna) in usmerjenost (introvertiranost, ekstrovertiranost). Jungovo delo sta nadaljevali Katharine Briggs in Isabel Briggs Myers, ki sta oblikovali novo teorijo in nastal je "predalčnik" s 16 tipi osebnosti.

Omenimo lahko tudi Sigmunda Freuda, ki je preučeval vpliv bioloških gibal na osebnost in njen razvoj; Karla Marxa, ki je pri tem izpostavil družbene vplive; in Ericha Fromma, ki je kombiniral dejavnike obeh navedenih predhodnikov. Poznamo tudi eneagram osebnosti, kot še en model opisa človeške psihe, ki temelji na devetih med seboj povezanih psiholoških tipih.

Tako bi lahko nadaljevali in nanizali še kar nekaj modelov klasifikacij, vendar na tem mestu ne bi želel pozabiti vsaj omeniti astroloških vplivov na osebnost posameznika z vso kompleksnostjo tega področja. Osebnost namreč mislim, da se bo s tem psihologija v prihodnosti še veliko ukvarjala. Kajti ta, danes še "psevdoznanstvena" veda, lahko poleg podrobnejšega klasificiranja pove še nekaj o vplivih in mehanizmih na pojav osebnostnih lastnosti posameznikov, kar druge teorije niti ne omenjajo. V sodelovanju z določenimi tradicionalnimi učenji pa lahko vse skupaj povežemo in spoznavamo vzroke in smisel mnogoterosti enega življenja.

UPORABNOST POZNAVANJA OSEBNIH TIPOV

Vendar ne glede na to, kako dobro poznamo vzroke, smisel in pojavnost naravne raznolikosti v nas, je v tem trenutku vsem očitno vsaj to, da sliko posamezne osebnosti določajo nekateri skupni imenovalci. Prav ti pa kažejo na to, da gre za določene univerzalne principe v delovanju, ki so pri vsakem posamezniku aktivni v različni kombinaciji in z različnimi poudarki. Poglobljeno preučevanje pokaže tudi njihovo določeno alteracijo skozi čas. Torej, psihologe raziskovalce čaka še veliko zanimivega in koristnega dela na poti spoznavanja gibal, ki določajo človekovo osebnost ...

Če se vrnem k poplavi različnih poskusov klasifikacij osebnosti, ki smo je deležni v tem času, bi želel v izogib zmešnjavi, ki nastaja na tem področju, poudariti, da bi na tem mestu morali napore usmeriti v iskanje najmanjših skupnih imenovalcev, in izluščiti katera so univerzalna gibala in na njihovi osnovi narediti čim bolj naravno opredelitev osebnostnih tipov. Pri tem pa mislim, da nam ni ravno treba izumljati tople vode, le preveriti moramo veljavnost tradicionalnih izročil s pomočjo novih dognanj.

Seveda pa ni cilj v samem "predalčkanju", ki samo po sebi ne služi ničemur. In navsezadnje nikoli ne bomo zmožni definirati okvirja, v katerega bi osebo iz resničnega življenja lahko stlačili. Zato je bolj pomembno spoznati naravna gibala v sebi in logiko njihove dinamike, da bi z njimi bolje upravljali.

Najpomembneje pa je to, kar je na srečo v tem trenutku hkrati tudi vsem dosegljivo, in sicer, da s preučevanjem raznolikosti spoznamo temeljni nauk, da so razlike naravne, da z njimi ni nič narobe, in da se naučimo različnost v pristopih ne samo tolerirati, temveč tudi bolj spoštovati in upoštevati, celo spodbujati.

Posledično nam morda uspe izkoreniniti instinktivno prepričanje, da obstaja le en pravi pogled na svet – in to je naš pogled. Slednje želim posebej poudariti – v razmislek, kajti svojo omejenost težje prepoznamo kot tujo. Pogled iz stališča naše lastne osebnosti je tako kot pogled skozi oči kogar koli drugega, delen, torej bolj ali manj omejen, študij naravne psihologije pa nam pomaga prepoznati to lastno omejenost.

OSEBNA ZRELOST

Pridobiti sposobnost bolj celovitega pogleda pa pomeni spoznati sebe kot osebnost in se dvigniti nad njo. Torej spoznati tudi svoje bistvo – individuo (kot so to imenovali antični Grki), ki se skozi osebnost le izraža. Ta vzpon na sam vrh svoje osebnosti in na koncu doseganje sposobnosti njenega preseganja, pomeni rasti, pomeni razvijati se.

Torej obstaja še en pomemben dejavnik, ki ne glede na prirojeno ali pručeno osnovo (osebnostni tip), dobro definira posameznika. To

je osebna zrelost. Ta pa govori o tem, kako skladno in učinkovito deluje posameznik znotraj družbe. Biti zrel pomeni prepoznati in upoštevati posebnosti svoje in tuje osebnosti in z lastnih vrhov usmerjati življenje – tako osebno kakor tudi družbeno.

Zrelost namreč določa tudi našo sposobnost povezovanja z drugimi. Dvigovanje v višine lastne osebnosti si lahko predstavljamo kot stopanje po stopnišču ene stranice piramide, in sicer stanice "našega tipa osebnosti", pri čemer drugi tipi osebnosti stopajo po drugih stranicah iste piramide. Če smo nizko, blizu tal, je individua povsem v primežu osebnosti, delujemo bolj instinktivno in smo od drugih kar najbolj oddaljeni. Odnose z drugimi tedaj gradimo na podlagi instinktivnih in bolj grobih interesov. Višje kot se povzpemo, pa smo drugim dejansko bližji, dokler na vrhu ne postanemo z njimi tako rekoč eno.

RAZNOLIKOST V DRUŽBI

Ko začnemo prepoznavati značilnosti svojega značaja in se seznanimo z naravo ostalih, dobi življenje popolnoma drugačno perspektivo. Najprej se učimo sprejemati sebe in druge, predvsem kar zadeva področja, kjer še šepamo in na katera nismo najbolj ponosni. Nato sledi klesanje lastne osebnosti, da bi kar najbolj tvorno odražala naše bistvo. Pri našem napredovanju pa se je težko izogniti temu, da ne bi k podobnemu spodbujali druge in skupaj gradili lepe odnose in zdravo družbo.

Razlike med ljudmi je treba primerno razporediti in uskladiti. To bi pomenilo prepoznati pluse in minuse vsakega posameznika in videti, na katerem področju bi bil vsak v skladu z lastno naravo najbolj koristen. Lahko bi rekli, da zdrava družba temelji na delovanju različnih tipov osebnosti na različnih družbenih področjih in na razporeditvi vlog znotraj posameznih področij, urejenih tako, da so na odgovornejše položaje postavljeni zrelejši ljudje.

V tej luči bomo lažje razumeli, zakaj je Platon družbo razdelil na železne, bronaste, srebrne, zlate in božanske ljudi; in zakaj je še starejša arijska kultura uporabljala kastni sistem, ki sestoji iz šuder, parij, vaišij, kšatrij in brahmanov. Ne zato, da bi ljudi ločili, temveč da bi povedali, da mora vsak izraziti svoje posebnosti, v skladu z lastno naravo, da bi bili kot celota boljše.

In mi danes, toliko let kasneje, bogatejši za marsikatero izkušnjo – ali smo se naučili sprejemati različnosti? Jih izkoristiti v prid skupnosti? Sodelovati z drugimi na tvoren način? Postaviti prave vrednote kot temelj in jih dejansko živeti?

Sprašujem se, kdaj bomo dosegli kolektivno zrelost, da bomo teorijo in izkušnje lahko videli aktivne v vsakodnevnem življenju.

Andrej Praček, urednik

KAKO NEHATI SKRBETI?

GILAD SOMMER

Problem zaskrbljenosti je nekaj, kar zadeva nas vse.

Zaskrbljenost je oblika tesnobe, ki jo povzročijo ponavljajoče se krožne misli, povezane z nekim možnim dogodkom v prihodnosti. Je odraz uma, ki je izpod nadzora in posledično povzroča utrujenost, raztresenost in nezmožnost živeti v sedanjem trenutku.

Nihče si ne želi zaskrbljenosti, a naj zveni še tako nenavadno, včasih mislimo, da odsotnost skrbi pomeni, da smo brezбриžni ali da ignoriramo bodoče možnosti neuspeha.

Da bi nehali skrbeti, moramo najprej vaditi temeljni filozofski aksiom: spoznati samega sebe. Predvsem moramo razumeti svoj um, tisti del nas, za katerega si moramo priznati, da o njem ne vemo veliko.

Ko nekdo dobi novo orodje ali nek nov pripomoček, bodisi pametni telefon ali sveder, je prvo, kar naredi, to, da se pouči o mehanizmih delovanja tega pripomočka, nauči se ga uporabljati in kar je najpomembnejše, ga nadzirati.

Na žalost pa si na tak način ne prizadevamo, da bi se naučili uporabljati naš um. Preprosto vklopimo stikalo in pustimo lastnemu umu, da deluje avtomatsko in mislimo, da ni potrebno vložiti nobenega truda, da bi dobili najboljše rezultate.

Zaradi tega se zgodi, da naš um proizvede naključne tone namesto prelepe melodije, ki bi jo s svojim potencialom lahko ustvaril.

NA ŽALOST SI NE PRIZADEVAMO, DA BI SE NA PRAVILEN NAČIN NAUČILI UPORABLJATI NAŠ UM.

Več civilizacij, ki so obstajale v preteklosti, in ki se niso osredotočale samo na razvoj tehnologije, ampak zlasti na razumevanje resničnosti in človeškega bitja, je videlo um kot kompleksen element z različnimi atributi, tako pozitivnimi kot negativnimi. Na splošno lahko govorimo o dveh različnih aspektih uma, o nižjemu in višjemu umu. Ta dva uma sta bila, na primer, v ezoteričnem budizmu poimenovana kama-manas (um želja) in manas (čisti um).

Zaskrbljenost je instinktivni mehanizem uma želja, ki je povezan s preživetjem. Skrbimo zaradi naših želja, naj gre za željo, da bi se nekaj zgodilo ali pa željo, da se nekaj ne bi zgodilo. To je posledica procesa pospeševanja. Ko hranimo eno motečo misel, ji pomagamo, da se množi, dokler ne ostane nič drugega kot le še moteče, razdiralne misli – tiranija uma nad telesom in čustvi.

Za nadzor nižjega uma moramo aktivirati manas, višji um, ki ga povezujemo z inteligenco. Beseda inteligenca izvira iz glagola elegir – izbirati. Če se opremo na to etimologijo, potem inteligenca pomeni “pametno izbirati”. Če je naša inteligenca razvita, lahko ločimo med mislimi, ki so nam v pomoč, ki so produktivne in koristne nam in drugim, ter tistimi, ki jih poganjajo želje, ki so sebične, destruktivne in nepotrebne.

ČE JE NAŠA INTELIGENCA RAZVITA, LAHKO LOČIMO MED MISLIMI, KI SO NAM V POMOČ, IN TISTIMI, KI SO DESTRUKTIVNE.

Inteligenca nam prav tako pomaga uporabiti antične nauke stoikov, posebej Epikteta, ki nas je spodbujal k temu, da ločimo med stvarmi, na katere lahko vplivamo in jih nadzorujemo in tistimi, ki jih ne moremo nadzorovati in nanje vplivati. Uporabna vaja je analizirati, kar nas trenutno skrbi, in opazovati, če to lahko spremenimo ali kakorkoli vplivamo na to ali ne. Če lahko, potem bi morali biti proaktivni in narediti vse, kar lahko, da bi ustvarili pozitiven rezultat. Dejanja so v veliko primerih lahko najboljša rešitev za tesnobo.

Če na stvar ne moremo vplivati, potem nima smisla skrbeti, preprosto zato, ker nam to ne bo v nobeno pomoč.

V primeru, da nas je skrb že prevzela, je lahko zelo dobrodošlo, da spremenimo okolje, ali da začnemo početi nekaj drugega, da zamotimo škodljivi bolni um s pozitivnim in zdravim občutkom – naj bo to sprehod v naravi, pogovor s prijateljem o neki drugi temi, dobra knjiga, pozorno poslušanje mirne glasbe, oziroma karkoli, kar bo dovolilo našemu umu, da lahko zadiha.

LAHKO JE ZELO DOBRODOŠLO, DA SPREMENIMO OKOLJE IN ZAČNEMO POČETI NEKAJ DRUGEGA, DA UM LAHKO ZADIHA.

Sčasoma nam bo morda uspelo dvigniti našo zavest in videti stvari z nove perspektive. 🌿

ENOST V RAZNOLIKOSTI ~

DILIP JAIN

LEKCIJE IZ ŽIVALSKEGA KRALJESTVA

Om Purnamadaha

Purnamidam Purnat Purnamudachyate

Purnasya Purnamadaya Purnamewa Vashishyate

Stvarstvo je celotno in popolno.

Iz celote izhajajo stvarstva, vsako celotno in popolno.

*Vzemite celoto iz celote. Celota še vedno ostaja,
nezmanjšana, popolna.*

Brihadaranyaka Upaniśada

Prihajam iz omejenega poslovnega sveta, ki ga urejajo stalno spreminjajoča se pravila financ in upravljanja. Zato nimam formalnih kvalifikacij za pisanje znanstvenega članka o brezmejnem naravnem svetu živalskega kraljestva. Moj študij filozofije pa me je pripeljal do raziskovanja različnih vidikov ekologije in trajnosti. Članek je rezultat mojih opazovanj in razmišljanj.

Nihče ne seje semen, nihče ne oskrbuje vode, nihče ne daje hranil, nihče ne ustvarja odpadkov, nihče ne zdravi bolezni. Toda, tudi če ni nikogar, ki bi upravljal ali nadzoroval, ekosistemi gozdov, sestavljeni iz raznolike flore in favne, delujejo kot samooskrbni in samo-uravnoteženi sistemi. To ponazarja enega od najpomembnejših večnih zakonov narave, ki ga tradicije po vsem svetu opisujejo kot zakon samega življenja: načelo enotnosti. Zdi se, da je vse med seboj povezano, medsebojno sorodno, vse je posledica vzroka in vpliva na celoto, vse je Eno.

Človeška zavest, pogojena z okviri časa in prostora, to Enotnost morda težko dojema, vendar pa zlahka vidimo, kako

se odraža znotraj živalskega kraljestva. Zdi se, da je vsaka žival del načrta, kot samouravnotežena in samoozdravljiva komponenta sistema. Bolezen je opozorilni signal, da je treba obnoviti harmonijo. Vsa raznolikost je zapleteno združena v enotno telo, tako kot pri človeškem telesu, v eno samo delujočo enoto, ki obsega dele telesa, vključno z notranjimi organi, mišicami, tkivi, živci, kapilarami, celicami itd. Zadnjih nekaj let veliko časa preživim v gozdu Vanvadi pri Mumbaju. Opazil sem, da je povsod preveč pajkovih mrež. Po premisleku sem spoznal, da se takoj, ko se monsun umakne, množijo žuželke in je takrat najboljši čas, da pajki spletejo svoje mreže za pogostitev. Če ne bi bilo pajkov, bi populacije žuželk uničujoče vplivale na zdravje gozdnih rastlin, kar bi imelo tudi negativen vpliv na živali in ljudi. In tako pajki obnovijo harmonijo!

Omembe vredno je tudi izpostaviti veliko raznolikost žuželk, ptic, sesalcev, plazilcev in rib v navidezno neomejeni raznolikosti barv, oblik in velikosti, prilagojenih različnim habitatom in prehranjevalnim navadam. Če bi bile vse ptice popolnoma enake, jedle samo sadje, gnezdile le na drevesih in se vse skupaj selile na eno samo mesto, morda ne bi mogle preživeti zaradi izčrpanja naravnih virov, kot je prevelika poraba sadja. Na ta način bi vplivale na celoten habitat – bodisi pozitivno bodisi negativno, kar bi povzročilo dolgotrajen multiplikacijski učinek, katerega vpliv bi presegel živalsko kraljestvo. Odličen primer tega je ponovna uvedba volkov v kalifornijskem narodnem parku Yellowstone, po skoraj 70-letni odsotnosti, kar je povzročilo, da je najimunitnejša "trofična kaskada" spremenila celo tok reke v regiji. Če želite izvedeti več, si oglejte *Kako volkovi spreminjajo reke* (*How Wolves Change Rivers*) na [Youtube](#).

V integriranem sistemu ima vsaka komponenta določeno vlogo in namen, na podlagi katerega narava učinkovito zagotavlja potrebne vire; niti več niti manj, vedno ob pravem času. V *Viziji naravnega kmetovanja* (*The Vision of Natural*

Farming) Bharat Mansata pravi: "Na Zemlji obstaja stalna medsebojna igra šestih paribalov (ključnih dejavnikov) narave, ki sodelujejo s sončno svetlobo. Trije so: zemlja, voda in zrak. Skupaj z njimi delujejo trije življenjski redovi: *vanaspati srushti*, svet rastlin; *jeev srushti*, kraljestvo žuželk in mikroorganizmov; in *prani srushti*, živalsko kraljestvo. Teh šest paribalov ohranja dinamično ravnovesje. Skupaj usklajujejo veliko simfonijo narave ... mistično milost!" (1) Ena majhna sprememba ima lahko resne posledice za celoten sistem. Nič ni naključno; vse ima povezavo s predhodnim in sledečim členom.

Vendar pa vzročno-posledična povezava večino časa ni jasno razvidna, saj ne moremo vedno povezati pik. Če se nezavedni osebi pokaže gosenica, buba (chrysalis) in metulj, bi mislil, da so to tri popolnoma različna bitja, brez kakršnega koli medsebojnega odnosa. Gosenica se hrani z listjem in se plazi, buba je v obdobju preobrazbe več tednov zaprta in brez hrane, metulj pa pije nektar in leti. In vendar so to le tri stopnje razvoja v življenjskem ciklu posameznega bitja.

Med eko-študijskim potovanjem nam je vodnik povedal o modelu odnosov plenilec-plen Lotka-Volterra. Pojasnil nam je, da takoj, ko se količina plena poveča, zraste tudi število plenilcev. Povečanje števila plenilcev pa vodi v zmanjšanje količine plena, kar posledično vodi v upad populacije plenilcev. To je cikel uravnoveženja, ki ga vedno znova opazimo v živalskem svetu. V naravi je veliko takšnih ciklov, ki omogočajo popravke v primeru neravnovesja. To je bistveno za ohranitev enotnosti, kohezije ekosistema, saj nobena posamezna vrsta ne more preživeti sama. Zanimivo je, da je včasih to uravnoveženje na skrivnosten način podprto s kamuflažo in bio-mimikrijo, bodisi za zaščito pred plenilcem bodisi za boljšo opremljenost v lovu na plen.

Omembe vredno je, da indeks živega planeta za leto 2018 kaže na splošno zmanjšanje populacije vrst za 60 % med letoma 1970 in 2014. (2) In ko ga spremlja izguba habitata, lahko izumrtje postane nepopravljivo. V nekaterih primerih se vrste poskušajo okrepiti s prilagajanjem novemu okolju, kar vodi v dolgotrajne spremembe genskega materiala populacije. Zato se pojavljajo nove vrste, primeri pa so: poprasta veščica, troprstni skink, bakterije, ki jedo najlon, žuželke, odporne proti pesticidom, Darwinovi ščinkavci in mnogi drugi. Skozi tisočletja so živali skupaj evoluirale.

"Narava je vse dele svojega imperija povezala s subtilnimi nitmi magnetne simpatije," je zapisal eden od adeptov, in to "preveč dobro, preveč matematično prilagojeno," da bi človek posegal v njene ureditve, ne da bi pri tem utrpel posledice. (3)

Potemtakem bi bilo nespametno misliti, da takšen naravni model ne velja tudi za človeštvo, saj smo tudi mi del narave. Kako torej lahko računamo na neomejeno produktivnost, ki temelji na neskončnem namišljenem viru (denarju), na planetu, omejenem s končnimi resničnimi viri? Dandanes smo ljudje v večini primerov zobniki v kolesju ekonomskega sistema materialističnega sveta, ki povečuje svojo velikost in hitrost, brez skrbi za naravno harmonijo in enotnost narave. To neravnovesje je vidno na vseh frontah; naj bo na družbeni, ekološki, politični ali duhovni. Popravki se lahko kažejo v številnih

različnih oblikah, od virusa do protesta, od vojne do naravne nesreče.

Očitno je, da so ljudje zadnjih nekaj sto let spodbujali idejo nadzora, potrošništva in množične proizvodnje. Da bi si olajšali dobiček, ki izhaja iz prilagodljive standardizirane proizvodnje, in da bi zadovoljili naraščajoče zahteve po eksponentni rasti prebivalstva, je bila uvedena prednost predvidljive homogenosti. Pod navidezno raznolikostjo nas je večina postala pogojenih z umetno uniformnostjo; naj bo to v našem življenjskem slogu, v oblačilih, jeziku, sistemih prepričanj, prehranjevalnih navadah, izobraževanju ali poklicu. Danes zlahka opazimo, kako se skupnosti, bogate s kulturo in tradicijo, zmanjšujejo; domorodna in plemenska ljudstva izginjajo, saj postanejo del mainstream-a. Homogenost

povzroči nesprejemanje drugačnih in vodi v iskanje napak in presojo, kar včasih vodi celo v nasilno nasprotovanje.

Zavedati pa se moramo, da je za enotnost, ki jo izražajo naravni ekosistemi, značilna raznolikost, ki zagotavlja celostno okolje za razvoj potenciala vsake njene komponente. Pri tem je pomembno prepoznati, da je raznolikost le odraz enotnosti, ki jo moramo obnoviti, ohraniti in okrepiti na našem planetu in v nas samih. Cvetoča raznolikost je pokazatelj zdravja, živahnosti in bogastva življenja, enotnosti. Seveda to vodi do določene napetosti med različnimi komponentami, vendar je ravno to ključna sestavina, ki ohranja dinamično harmonijo ter spodbuja rast in razvoj. Če namesto tega vsilimo monokulture in spodbudimo razvoj le ene vrste živali ali rastline, spodbudimo le eno misel ali prepričanje na račun vseh drugih, celemu sistemu grozi kolaps.

Ne pozabimo! Smo le del v mreži življenja našega planeta, pravzaprav celotnega vesolja. In *Eko* je vedno večji od *Ega*! Resnično se zdi, da je vse, kar je dobro za čebelnjak, vedno dobro za čebelo. 🐝

ZA ENOTNOST, KI JO IZRAŽAJO NARAVNI EKOSISTEMI, JE ZNAČILNA RAZNOLIKOST, KI ZAGOTAVLJA CELOSTNO OKOLJE ZA RAZVOJ POTENCIALA VSAKE NJENE KOMPONENTE.

ČE VSILIMO MONOKULTURE IN SPODBUDIMO RAZVOJ LE ENE VRSTE ŽIVALI ALI RASTLINE, CELEMU SISTEMU GROZI KOLAPS.

Viri:

- 1) Mansata, Bharat. *The Vision of Natural Farming*. Earthcare Books. (2019)
- 2) WWF. *Living Planet Report 2018*. (Accessed Jan 2021)
- 3) Sri Ram, N. *On the Watchtower*. Letter of Nov 1964, Pg 61. Theosophical Society

HILMA AF KLINT: SLIKANJE OČEM NEVIDNEGA

SIOBHAN FARRAR

Serpentine Gallery je na začetku leta 2016 gostila razstavo, ki jo je britanski časopis *The Telegraph* opisal kot "občutek nedoumljivega misterija".

Hilma Af Klint, švedsko slikarko, ki je začela delovati kmalu po letu 1900, začenjajo priznavati kot prvo izmed vseh umetnikov, ki je ustvarila košček abstraktne umetnosti. Pred odkritjem njenih del je veljalo, da je abstraktna umetnost postala prepoznavna z akvareli Vasilija Kandinskega leta 1910.

"Slike sem naslikala neposredno, brez predhodnih risb in z veliko silo. Nisem vedela, kaj naj bi slike upodabljale; kljub temu pa sem delala bliskovito in suvereno, ne da bi spremenila en sam poteg čopiča."

To je opis, ki ga je Hilma podala v eni izmed svojih natančno katalogiziranih skicirk in opisuje serijo *Slike za tempelj* - zbirko 193 kosov, od katerih so nekateri visoki 3 metre.

Kustosinja, ki je leta 2013 razstavila njena dela v stockholmskem muzeju sodobne umetnosti, *Moderna Museet*, pojasnjuje:

"Namen je posredovati znanje o tem, kako je vse eno, onkraj vidnega dualističnega sveta. Tempelj, na katerega se naslov nanaša, ni nujno povezan z dejansko zgradbo, ampak ga je mogoče obravnavati kot metaforo za duhovno evolucijo."

Hilma Af Klint je bila teozofinja in kasneje antropozofinja. V času njenega življenja je zahodni svet postajal priča odkritjem, ki so dokazovala obstoj stvari zunaj oprijemljivega, na primer rentgenskih žarkov, ki jih je leta 1895 odkril Wilhelm Conrad Roentgena, in tik pred tem Hertzevo odkritje elektromagnetnega valovanja. Zamisel o opazovanju novih sil in skritih

realnosti v naravi je navdihnila tako svet znanosti kot tudi umetnosti.

Hilma ni nikoli nameravala pokazati nobenega od teh "abstraktnih del" v času svojega življenja, kar je za poklicnega slikarja nenavadno. Njena prošnja je bila, da dela ostanejo skrita vsaj 20 let po njeni smrti, ki je prišla leta 1944.

Kot klasično izobrazena slikarka, s formalno izobrazbo na umetniški šoli, je bila Hilma v svojem delovnem življenju znana po izdelavi botaničnih risb in realističnih krajinskih slik.

Lahko rečemo, da obstaja paradoksalen odnos med Hilminimi profesionalnimi botaničnimi risbami in njenimi skritimi, abstraktnimi slikami. V svojih profesionalnih risbah uporablja znanstveni pristop, ne dodaja in ne odvzema podrobnosti naravnih pokrajin in botaničnih risb. V njenih

abstraktnih, nezemeljskih stvaritev, vidimo odsev te marljivosti in doslednosti v simbolih, ki jih je pogosto uporabljala za prikazovanje tematike enosti, dvojnosti ter moških in ženskih moči.

Danes morda težko dojamemo razsežnost Hilmine zgodbe. Stvaritev prvega dela "abstraktne umetnosti" kot ženska, na prelomu stoletja, je izjemen podvig. Slikala je na način, ki ga še nihče ni uporabil in na platno pustila sledi, ki niso imele predhodnika.

Preteklo je veliko več kot 20 let, da je Hilmino delo postalo vidno in prepoznano kot pomembno v širšem umetniškem kanonu. Če je bila Hilmina intuicija pravilna in je svet zdaj bolj odprt univerzalnemu načelu enotnosti in globljemu razumevanju dualnosti v naravi, se morda približujemo času navdiha za nadaljnja odkrivanja skritih sil v naravi.

ALAIN IN FILOZOFŠKE KNJIGE

Francoski filozof Alain (Émile Chartier, 1868-1951) je svojim učencem svetoval, naj ne berejo preveč knjig.

Govoril je:

- "Če so dobro izbrane, je za življenje dovolj sto knjig; pod pogojem, da jih berete znova in znova."
- "Vedno iste knjige?" je vprašal študent.
- "Niso iste. Ne veste, koliko novih idej najdemo v dobrih knjigah vsakič, ko jih ponovno preberemo!"

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

CIKEL PREDAVANJ

LJUBLJANA: SREDA, 22. 9. 2021, OB 20:00

MARIBOR: SREDA, 29. 9. 2021, OB 20:00

PREDSTAVITVENO PREDAVANJE JE BREZPLAČNO

INFORMACIJE KMALU NA NAŠI SPLETNI STRANI

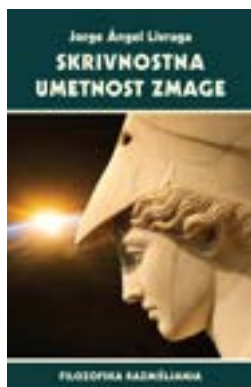
KNJIGE IN REPLIKE V PRODAJI

Knjige in replike lahko kupite v prostorih Nove Akropole.
Lahko jih naročite tudi preko maila na info@akropola.org.

NAŠE KNJIGE

130 x 205 mm
104 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 12 €

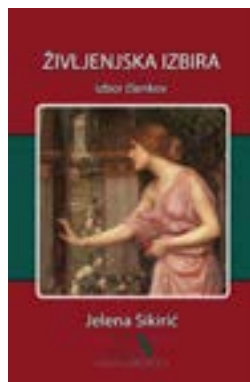
130 x 205 mm
176 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

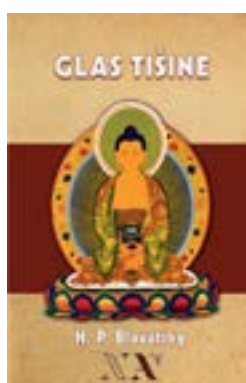
130 x 205 mm
112 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

130 x 205 mm
64 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

130 x 205 mm
159 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 12 €

130 x 205 mm
102 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

130 x 205 mm
112 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

ARHEOLOŠKE REPLIKE

Arheološke replike so kopije motivov iz različnih časovnih in kulturnih obdobj in predstavljajo kulturno dediščino človeštva. Vsak posamičen izdelek je izdelan v ateljeju Nove Akropole. Vsaka replika ima tudi simboličen pomen, zato je lahko odlično darilo.

Cenik replik

Grčija in Rim

Slovenija

**NAŠA ZMOŽNOST, DA DOSEŽEMO ENOTNOST
V RAZNOLIKOSTI, BO LEPOTA IN PREIZKUŠNJA
NAŠE CIVILIZACIJE.**

MAHATMA GANDHI